

[Rager.]

drejede sig om så forholdsvis små beløb, ville jeg ikke komplicere udvalgsarbejdet yderligere; der var jo så uhyre mange ting at tale om. Men det ville glæde mig, om den højtærede handelsminister havde talt med finansministeren i mellemtiden og nu kunne give lidt oplysninger om dette forhold. Jeg siger, at det ville glæde mig; men jeg ved, at den glæde får jeg ikke, det er jeg ganske sikker på; måske kan det ske inden tredje behandling.

Det, jeg gerne vil gøre opmærksom på, er, at den omstændighed, at disse udgifter flyttes fra kommunerne over til staten, betyder jo ikke, at det offentlige, altså skatteborgerne, ikke skal betale dem. En sådan ordning bliver næppe billigere. Jeg vil imidlertid gerne være klar over, hvorledes udgifterne skal fordeles på de forskellige kommuner. Det kan naturligvis være meget rart for Københavns kommune at få refusion for nogle af disse udgifter, så tynger de ikke på Københavns kommunes budget; men hvis det på den anden side betyder, at de samlede udgifter ved disse opgaver i højere grad skal afholdes af Københavns skatteborgere, fordi en uforholdsmæssig stor del af udgifterne føres over til København, ja, så er det — selv om det naturligvis er meget behageligt for Københavns magistrat at få en lettelse — ikke rart for skatteborgerne i al almindelighed, og jeg har jo mine erfaringer for, hvorledes den slags ordninger har haft slagside over for København både ved den ene og den anden lejlighed.

Jeg så forleden dag i en avis — jeg ved ikke, om det er rigtigt — at man med hensyn til posttaksterne nu vil prøve på at få gennemført den forhøjelse af lokalportoen, som der har været tale om. Det drejer sig jo her om en skattelov; vi ved, at pengene skal skaffes af rent fiskale grunde; men forslaget betyder, at man vil skære en rem af Københavns ryg, det er de københavnske skatteborgere, der særlig kommer til at betale. Jeg er heller ikke sikker på — og jeg ved ikke, om nogen kan sige det i øjeblikket — hvorledes de udgifter, der er tale om i forbindelse med det foreliggende lovforslag, vil blive fordelt skattemæssigt, såfremt København

skal afholde dem alle, eller såfremt København får en vis refusion.

Jeg har altså villet bøje mig for det flertal, der var i udvalget, men har gjort det med betænkelighed, fordi, det gentager jeg, jeg atter og atter har set, hvorledes ved masser af manipulationer Københavns kommune kommer til at betale en uforholdsmæssig del — ikke altid sådan, at det sker over kommunens budget, men meget ofte sådan, at det er de københavnske skatteborgere, der forfordes i forhold til skatteborgerne ud over landet; og det kan jo ikke have interesse for Københavns skatteborgere måske at slippe lidt billigere i kommunal skat, hvis deres øvrige skatter bliver højere. Det har for så vidt undret mig, at det ærede medlem hr. Weikop uden videre er gået ind for ændringsforslaget; men det er måske, fordi han som medlem af magistraten ser noget ensidigt magistralt på det ... (*Weikop*: Ja, mon ikke!) ... jo, det er nok det. Man tænker ikke på det, der ligger udenfor.

Jeg har jo før gjort opmærksom på, at jeg ikke altid er helt tilfreds med den måde, magistraten optræder på, og lad der nu med dette være gjort opmærksom på, at jeg heller ikke er det i det tilfælde, der foreligger her. Jeg har villet tage disse reservationer over for dette ændringsforslag, fordi jeg ikke ville risikere, at det senere, når vi eventuelt skal have en nærmere drøftelse, bliver fremholdt over for mig, at jeg i princippet er gået med til en sådan ændring af fordelingen af udgifterne mellem stat og kommune.

Ministeren for handel, industri og søfart (*Lis Groes*): Jeg vil gerne takke udvalgets flertal for tilslutningen til, at vi fører vareforsyningsloven videre med de ændringer, som jeg har kunnet tiltræde.

Om de underændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, vil jeg bemærke, at den aktuelle situation efter min mening ikke giver saglig baggrund for at foretage sådanne ændringer, et standpunkt, jeg allerede gav udtryk for, da dette lovforslag var til første behandling her i tinget. De økonomiske virkninger af den internationale krise, vi befinder os i, kan desværre ikke bedømmes med mindre alvor